

JACKUS JONAS

Generolas **Jonas Jackus** gimė 1894 m. balandžio 23 d. Žviliūnų kaime, netoli Subačiaus. Baigęs pradžios mokyklą išvyko į Kauną ir įstojo į berniukų gimnaziją. Motina norėjo, kad sūnus eitų į kunigus, tačiau Jonas 1914 m. išvyko į Peterburgą, kur du metus mokėsi universiteto fizikos-matematikos fakultete. 1916 m. J. Jackus buvo pašauktas į kariuomenę ir pasiūstas į Vladimiro karo mokyklą. Iš ten išėjo jau turėdamas praporščiko laipsnį. 1918 m. rudenį su 1-ojo pėstininkų pulko užduotimi J. Jackus grįžo į Lietuvą verbuoti savanorių į armiją. Šiam darbui pasirinko geriausiai žinomas Panevėžio apskrities Subačiaus apylinkes. Čia ėmėsi organizuoti valsčiaus savivaldybę, buvo išrinktas pirmuoju viršaičiu. Viršaičiui per mitingus pakvietus jaunimą į kariuomenę, pasirodė ir pirmieji savanoriai, iš kurių buvo suburtas apsaugos būrys. Kaip tik tas būrys 1919 m. sausio 3 d. ir pastojo kelią bolševikams ties Subačiumi. Savanoriai negalėjo ilgai atsilaikyti. J. Jackus buvo areštuotas ir pateko į Kupiškio kalėjimą. Čia susirgo šiltine ir buvo pargabentas pas tėvus į Žviliūnus. Atsigavęs patraukė fronto link ieškoti lietuvių kariuomenės. Rado ją Kėdainiuose ir tęsė tarnybą nuo pulko vado iki generolo leitenanto. Jo nuopelnai buvo įvertinti LDK Gedimino ordinu. 1934 m. dėl ligos J. Jackus atleistas iš Vyriausiojo štabo viršininko pareigų, 1935 m. sausio 16 d. paleistas į dimisiją. Mirė 1977 m. vasario 3 d., palaidotas gimtajame Subačiuje.